

hænge bedre sammen også giver nogle behov for forskellige former for pasningstilbud, og det er også en form for kvalitet, at man er i stand til at imødekomme de forskellige behov, som familierne har.

Pasningsbehovet og de sociale og pædagogiske behov dækkes for en stor del af de dagtilbud, vi har i dag, men der er også brug for, at vi ser på, hvordan man sikrer en forebyggende indsats i vores dagtilbud, hvor det efter min mening måske er noget af det allervigtigste, når vi snakker kvalitet i institutionerne, at sikre, at de, der arbejder i institutionerne og har med børnene at gøre, er i stand til at vurdere, når der er problemer i børnenes hverdag, og gribe hurtigt og effektivt ind.

Derfor har vi længe arbejdet med en vejledning om, hvordan de forskellige personalegrupper, der er i kontakt med børn – og det er jordemødre, sundhedsplejersker, pædagoger, dagplejere, skolelærere og fritidspædagoger – kan blive mere opmærksomme på, når det er ved at gå skævt for nogle børn, og være med til at gribe ind på et så tidligt tidspunkt som muligt.

Den vejledning, der om kort tid vil blive sendt ud til alle disse faggrupper, skal gøre dem bedre til at være opmærksomme på de signaler, som børn i vanskeligheder udsender, og komme med forslag til, hvad man stiller op med den viden.

Hvad skal jeg f.eks. gøre, når jeg opdager, at lille Andreas' udvikling er ved at gå skævt, og at han er blevet meget tavs eller meget aggressiv? Hvordan skal jeg gribe det an i forhold til forældrene, og hvor går jeg hen, hvis der er brug for særlig vejledning og støtte? Vejledningen skal sikre, at alle faggrupperne bliver opmærksomme på, hvad deres rolle er, og hvordan de kan sikre en tværfaglig indsats, når det er nødvendigt.

Ansvar for dagtilbudene ligger jo hos kommunerne, og det er også dem, der er den myndighed, der fastsætter service- og kvalitetsmål på det sociale område, herunder for dagtilbudene. Det er altså i høj grad et lokalt spørgsmål at udvikle kvalitet i dagtilbudene.

Kommunernes Landsforening er faktisk netop nu i gang med et meget seriøst og grundigt arbejde, når det drejer sig om udvikling af kvalitet i dagtilbudene. Det er regeringen meget glad for, og vi vil prøve i samarbejde med Kommunernes Landsforening at videreudvikle det arbejde. Vi mener, det er afgørende, at der bliver sat fokus netop på kvaliteten i dagtilbudene for at sikre, at alle børns behov for et socialt og pædagogisk tilbud imødekommes så vidt muligt.

Et andet aspekt, når vi snakker om dagtilbudene, er forældreindflydelsen. Det er jo sådan, at der i en stor del af institutionerne i dag er oprettet forældrebestyrelser, hvor forældrene har indflydelse på elementære forhold i børnenes hverdag. Men det er ikke i alle institutioner, der er sådan nogle forældrebestyrelser, og regeringen arbejder med et lovforslag, der kan sikre forældrebestyrelser i alle daginstitutioner.

Men selv om det er sådan, at de brede tilbud – orlov, daginstitutioner, sundhedsplejerske – rækker til alle børn, så er det jo soleklart, at der er brug for særlige foranstaltninger over for de børn, der har særlige vanskeligheder og vokser op i familier præget af sociale problemer.

Det er jo en grundlæggende tankegang i dansk socialpolitik, at den bygger på integration, både når det drejer sig om handicappede, og når det drejer sig om dårligt stillede børn og deres familie. Integrationstankegangen er fundamental i opbygningen af vores velfærdssamfund, og derfor må vi også i tider, hvor de økonomiske ressourcer ikke er så store, være opmærksom på, at for at overholde den tankegang, det princip med integrationen, er det vigtigt, at vi samtidig også afsætter ressourcer, der sikrer den støtte og opbakning til børnene og deres familier, der er nødvendig, hvis integrationstankegangen skal tages alvorligt.

En del af grundlaget for at sikre de børns tarv, der har særlig støtte behov, er de nye børneretler, som Folketinget vedtog i 1992, og som var en revision af bistandslovens bestemmelser om særlig støtte til børn og unge.

Reglerne havde flere mål, bl.a. at styrke retssikkerheden for både forældrene og børnene, at styrke den tidlige forebyggende indsats og at styrke kvaliteten i arbejdet dels ved at lægge øget vægt på undersøgelsesfasen, før hjælpeforanstaltningerne iværksættes, dels ved at gøre indsatsen mere målrettet og individuel gennem krav om udarbejdelse af planer forud for anbringelsen.

Jeg mener, at det nye regelsæt skaber et godt og brugbart grundlag for en indsats over for de svagest stillede børn og deres familier, men reglerne alene gør det selvfølgelig ikke. Det er klart, at en forudsætning for, at reglerne kan virke, også er, at de bliver brugt efter hensigterne ude i kommunerne, i lokalsamfundene, og at de bliver overholdt.

Der har været visse diskussioner, der har været visse enkelte tilfælde, som tyder på, at reglerne endnu ikke er blevet fuldt udbredt. Det tager jo altid et vist stykke tid, inden et nyt